

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De vnico & summo bono quærendo. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

affluent desideria sancta; atque ex omni latere consurgunt, ubi-
cunque flauerit spiritus almus.

5. Timor non erit, sed amor totum implebit, cessabitque
quassatio: nam dextra Dei est hæc mutatio. Ideo quod loquor,
non mea, sed eius est laudatio. Consolatio lugenti est, panis
datur petenti, haustum suscepit sitiens. Manus agro data est,
vacillanti baculus venit. Deficiens vires resumpsit, requiem
lassus inuenit. Desperanti noua lux oriri visa est, clamanti venit
responsum. Caliganti insulsi dulce lumen, ignoranti via patuit,
& porta ilico est reuerata pulsanti. affuit veritas, titubanti suc-
currit auctoritas, affectanter quærenti obuiauit mater charitas.
Cupienti dilecto loqui, occurrit lætior ipse: Ecce assum, inquit;
dic quid noui nunc accidit? An tibi excidit, pro me pati & a-
gere debere? Volentem cum eo pergere, nec hoc prohibuit. Sta-
timque ascendi, & oblitus sum quicquid molestia habui. Desi-
derantem cum ipso habitare, noluit me contristare: sed lenibus
verbis edocuit, quia modo id fieri non conuenit. Desiderium
tuum bonum est, & placet oratio, quam presentasti mihi: sed o-
portet adhuc differri. Vade, & reuertere in domum tuam; & an-
nuncia tuis, quanta fecit tibi Dominus. Et dic eis; Præparate sin-
guli corda vestra; & deponite graue onus peccati; & sitis cauti &
fortes, aduersus insidias diaboli. Vigilate & orate, ut non intretis
in tentationem. Tempus prope est, ut paratos vos inueniam. Ecce
prædixi vobis.

CAPVT XII.

De unico & summo bono quærendo.

1. **D**ic anima mea, Salus tua ego sum. O quam nobilis es anima, *psal. 30.*
quam mira virtus in te latet: quæ quiescere non vales nisi
summo adepto bono, & vltimato inuento fine! Quo cognito
& inuento, cessat motus tuus. O bonum super omne bonum; ô
finis sine fine, quando fruar te sine modo & sine fine? Multa hic
inuenio bona, sed quæ alterant, non quæ satiant. Porro vnum
est necessarium. Hoc vnum quæro, hoc vnum desidero. Propter
vnum omnia, & ex vno omnia. Hoc si habuero, contentus ero;
& nisi potitus fuero, semper fluctuo: quia multa me implere non
possunt. Quid hoc vnum? Nescio dicere, desiderare me sentio,
quo nihil melius nec maius est, sed nec cogitari potest. Non
enim hoc vnum inter omnia, sed vnum super omnia est. Deus
meus est, cui adherere & inherere, bonum mihi est. Huic dico, *psal. 72.*
huic clamo: *Dic anima mea, Salus tua ego sum.*

G g 2

2. Quid

2. Quid vitra concupiscis anima mea desiderio plena? Nonne melius est, ut vni adhaereas quam multis? Ex vno multa, annum ex multis. Cessa multa querere, vni te iunge, vni adhaere, in vno totum consistit. Querant alij multa & varia ab extra; tu quare vnum internum bonum, & sufficit tibi. Ecce alius villam querit, alius in negociationem suam vadit. Alius argentum & aurum multum congregat, alius voluptates ambit & honores. Alius amicos & cognatos requirit, notos & affines libenter visitat. Alius vrbes & castella intrat, & varias mundi partes desiderio oculorum ductus lustrat. Alius sapientiam, alius potentiam, alius magisterium, alius regale aut principale petit obsequium. Et in hunc modum alius hoc, alius illud, siue in seculari siue in spirituali statu requirit. Pauci vnum, & propter vnum, pure & simpliciter querunt. Ideoque nec stabilem pacem inueniunt, nec internam gratiam sapiunt. Quicumque enim sunt Christi, non temporalia, non terrena querunt; tanquam tunc magni & gloriosifessent, si his omnibus abundarent.

3. Non ergo ad te pertinent, quae isti querunt, o anima deuota? Profecto nihil. Detestor haec omnia: quia vnum est bonum meum, vnum diligo, vnum requiro: & ipsum melius mihi est, quam omnia bona infra vel supra. Si tantum bonum inuenisti, hortor te & suadeo tibi, custodi & tene, pro quo omnia contempnisti. Nam illud habendo, caeteris carere non erit onerosum; immo pro ipso lucrando, omnia dare & pati debere, iudicabis rectissime dignum.

Coloss. 3.

4. Quare ergo nunc anima mea, tam singulare & supereminens bonum. Quamdiu in carne viuis, querere ne cesses, quia nec satis inueniri potest, quod ad plenum comprehendere non potest. Erit autem finis querendi, cum venerit hora fruendi. Tunc enim erit omnia in omnibus, ipse solus vnus, sufficiens omnibus & singulis. Et si tibi adhuc queritur, vbi semper inuenitur; non tamen sicut hic cum labore, sed summo cum gaudio & amore. Qualis autem sit pijs in hac vita, multis docetur nominibus, nec ignoratur ab expertis. Aduerte tamen aliquantulum, (experientia magistra iuuante) quae sint diuinae pietatis nomina. Pauca tibi expono: sed plura atque sacratiora eius doceat gratia. Ecce, sponsus est amantibus, & qui adhuc in timore ei seruiunt, metuentus Dominus. Pater est bonis filijs, maluolis autem districtus iudex. Infirmis est medicus, & sanis solidus cibus. Doctor est ignorantibus, & obtemperantibus sibi salus aeterna. Via est incipientibus, veritas proficientibus, & vita perfectis. Spes est poenitentibus, & iustis consolator optimus. Gloria est humilium, & poena superborum. Lux est in tenebris, & lucerna in noctibus.

Dat

Deus qualis sit pijs hic nomina eius docent.
Sponsus, Dominus, Pater, Iudex, Medicus, Cibus, Doctor.
Salus, Via, Veritas, Vita, Spes, Consolator, Gloria, Lux, Lucerna.

Dat medelam egris mentibus, & vinum lætitiæ multum tristibus. Stat cum pugnantis, ambulat cum proficientibus, currit cum feruentibus, volat cum contemplantibus. Adest orantibus, loquitur cum legentibus, quiescit cum meditantibus.

5. In omnibus his operatur vnus atque idem Deus, apprensus singulis prout vult; & non est reprehensio in sermone eius, neque inuestigatio operum eius. Magna sunt enim & inscrutabilia iudicia eius, & nemo dicere potest, Cur ita facis? & quare hunc magis quàm illum eligis? Stulta est hominis interrogatio aduersus omnipotentem, & omnis adinuentio filiorum Adam vanitas & nihilum.

6. Quomodo placent tibi hæc, & qualiter sapit tibi Deus? Bene sapit mihi, & opera eius non possunt mihi displicere. Iustus est, & quis potest eum arguere de iniustitia? Qui enim hoc fecerit, contrarium se illi constituit, & arguetur ab irreprehensibili lumine eius. Sed hæc quæ audisti, quid sunt in conspectu eius? Vix scintilla modica est, ab eo quod intrinsecus latet. Quæris, quid istud? Dico: Nescio quid est, sed est totum supra me, & quasi inaccessibilis quædam caligo, cuius principium sicut & finis ignoratur. Sit proinde potior meditatio tua & affectus frequentior, circa humilia vestigia Iesu, & noli ad alta citò conscendere, ne opprimaris à gloria. Verum, quia amor intensus interdum obliuiscitur reuerentiæ & timoris, tolerandum est, si aliquando de dilecto suo amans intensè inflammatur, vt querat, non solum qualiter paruulus natus in præsepio vagiat, aut in patibulo crucifixus pendeat: sed qualiter gloriosus in cælo regnet, & cuncta sub cælo mirabiliter disponat.

7. Libenter sequor te amande Iesu in terris, sed multo libentius sequerer ad cælos. Vbi est thesaurus meus, ibi erit & cor meum. Thesaurus meus tu es, charior omni creatura, qui es ad dexteram Patris. Pro me incarnatus, pro me eleuatus. Exemplum mihi reliquisti in terris, primum te seruas in cælis. Ad te igitur oculi mei, post te, omnes gressus mei ibunt. Tibi dicit cor meum, exquirat te facies mea, faciem tuam Domine iugiter requiram. Vsq̄quo Domine visto gloria tua? Quare faciẽ tuam abscondis, & arbitraris me inimicum tuum? Scis vtique, quia tamdiu fertur hinc inde animus, trahitur & retrahitur in diuersa affectus meus, donec tibi tanquam suo amabili iungatur in calis. Vis etenim amoris quiescere nescit: sed de suo amato incessanter querit, suncios emittit, preces geminat: sed nec sic dimittit, quia amor omnino possidere vult, quod concupiscit.

8. Trahe ergo me, vt currere incipiam feuenter post te. Opus mihi est tractu, & magno tractu. Nisi enim traxeris, nemo venit,

Trahi opus habemus.

nemo sequitur; quia ad se quisque curvatur. Si trahis, ecce venio; ecce festino, curro, ferueo. Sin autem, nec curro, nec quero; vix est, quod sequi desidero. Sed si manum dederis, tanto celerius curro, quanto fortius traxeris. Vox dilecti mei trahentis: *Et ego cum exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum.* I E S V bone, trahe me post te, & non solum ego, sed omnes euremus in odore vnguentorum tuorum. Primum itaque trahe me post te, deinde sequantur alij, vilo exemplo bonæ vitæ. At ne superbire possemus, bonum est nobis hoc simul sentire; quia non in viribus nostris, sed in odore vnguentorum tuorum currere coepimus.

Ivan. 11.

Cant. 1.

Ivan. 6.

Matth. 8.

9. Hic est tractus diuinus, sine quo proficit nullus: sed nec incipit aliquis, sicut itidem dixisti: *Nemo venit ad me, nisi Pater meus traxerit eum.* Quem ergo trahit Pater, vtique sequitur te, & d.ferit se. Bene tractus videbatur, qui dicebat: *Magister, sequar te quocumque ieris.* Sed non est omnium, sic ad te affici: nec parua est anima, tam paratè ad omnia te sequi.

10. Quid tibi obest anima mea, quòd propter I E S V M non deferis omnia? Quare tam inuitè separaris à vanis & perituris? Quid iuuant hæc visa? Ecce cum per res mortales & visibiles creaturas pergis, volens in eis contentari, perdis meliora. A summo bono te diuidis, cum hoc agis; & à vera ac beata æternaque vita te auertis. Idcirco misera & infelix manebis, plena doloribus & anxietatibus. Quocumque enim te vertere disponis, dolores semper inuenies & tædija multa, nisi fueris iterum ad creatorem conuersa; quia ipse est pax tua, & requies secunda. Verum, si in terrenis minimè feceris moram, nec pedem in limo fixeris; sed potius cõsideraueris, & venerata fueris in speculo creaturarũ, non imaginem quæ transit, sed eam cuius est hæc imago & superscriptio, beata eris & non morieris. Cum enim cuncta visibilia non ad fruendum quaris, sed ad benedicendum creatoris tui nomen aspicias, fabricando tibi ex summis & imis operibus eius scalam quandam, cui innitaris ad sursum pergendum; liberaberis vtique à seculi visco pessimo, & tuo desiderato fini satis inimè copulaberis; qui est super omnia Deus benedictus in secula. Amen.

CAPVT XIII.

De unione anima cum Deo, & de subtractione gratia.

Izal. 62.

1. *A* dhasit anima mea post te. Deus meus consolator verus, tu scis, quia non tædet me tui: sed quotidie libet tibi in secreto meo loqui. Sed vbi te quaram, si fortè ad horam perdidero? Quis me perducet ad te? Tu super omnia Deus, & ego inter ista inferiora